

Joels bok og den laodikeiske syvendedags adventistkirke – nummer tjueåtte

Jeff Pippenger

2026-01-14

Nummer tjueåtte

Vi identifiserer de tolv messianske oppfyllelsene i Matteusevangeliet og samordner dem med veimerkene for de hundre og førtifire tusen. Vi har identifisert Kristi fødsel som veimerket for endens tid, som innleder enhver reformatorisk bevegelse. Kristi fødsel svarer til 1989, endens tid for de hundre og førtifire tusen. Dette veimerket blir alltid etterfulgt av et veimerke der budskapet blir ført frem på den offentlige arena, slik at allmennheten deretter kan holdes ansvarlig.

Den andre messianske oppfyllelsen var Kristi undervisning i lignelser, som definerer den metodikken som benyttes for å framlegge budskapet som formaliseres etter endetiden, når en økning i kunnskap fører til et budskap for den særegne generasjonen. Det var 1831 for millerittene og 1996 for de hundre og førtifire tusen. Etter at budskapet er blitt gjort offentlig tilgjengelig, blir det deretter bemyndiget ved en profetioppfyllelse som markerer begynnelsen på prøvingsprosessen. Denne bemyndigelsen var 11. august 1840 for millerittene og 11. september for de hundre og førtifire tusen.

Det tredje messianske waymark er budbærerene for 9/11

Og han kom og bosatte seg i en by som kalles Nasaret, for at det skulle oppfylles som var talt ved profetene: Han skal kalles en nasareer. Matteus 2:23.

Forutsigelse

Og det skal skyte opp en kvist av Isais stubb, og et skudd skal vokse fram av hans røtter. Jesaja 11:1, Dommerne 13.

Roten til det hebraiske ordet som er oversatt med «Gren», er Netser, som også er roten til Nasaret. Grenen kommer fra slummen i Nasaret.

«Herren vil kalle unge menn fra livets ringe kår inn i sin tjeneste, slik han også gjorde da han personlig levde på denne jord. Han gikk forbi de lærde rabbinerne for å velge ydmyke, ulærde fiskere til sine første disipler. Han har arbeidere som han vil kalle frem fra fattigdom og ukjenthet. Opptatt med livets alminnelige plikter og kledd i grove klær blir de av mennesker ansett som lite verdt. Men de skal bli kostelige juveler, til å skinne klart for Herren. 'De skal være mine, sier Herren, herskarenes Gud, på den dag jeg gjør i stand mine juveler.'» Review and Herald, 5. mai 1903.

Den Hellige Ånds autoritet, Søster Whites autoritet og den inspirerte stadfestelsen av Jones og Waggoner ble forkastet i 1888, slik Korah hadde gjort med Moses' autoritet.

«Slik skal den tredje engels budskap bli forkynt. Når tiden kommer for at det skal gis med størst kraft, vil Herren virke gjennom ydmyke redskaper og lede tankene hos dem som innvier seg til Hans tjeneste. Arbeiderne vil bli skikket heller ved Hans Ånds salvelse enn ved opplæring fra litterære institusjoner. Troens og bønnens menn vil føle seg tvunget til å gå ut med hellig iver og forkynne de ord som Gud gir dem. Babylons synder vil bli lagt åpne. De fryktelige følgene av å håndheve kirkens skikker ved sivil myndighet, spiritualismens inntrengning, den listige, men raske fremgangen for pavemakten – alt vil bli avdekket. Ved disse alvorlige advarslene vil folket bli rystet. Tusen på tusen vil lytte, mennesker som aldri har hørt ord som disse. Med forundring hører de vitnesbyrdet om at Babylon er kirken, falt på grunn av sine villfarelser og synder, på grunn av sin forkastelse av sannheten som ble sendt til henne fra himmelen. Når folket går til sine tidligere lærere med det ivrige spørsmålet: Er dette sant? fremsetter predikantene fabler, profeterer glatte ord for å lindre deres frykt og bringe den oppvåkne samvittighet til ro. Men fordi mange nekter å nøye seg med menneskers blotte autoritet og krever et klart «Så sier Herren», vil den populære geistlighet, lik fariseerne i gammel tid, fylt av vrede fordi deres autoritet trekkes i tvil, fordømme budskapet som fra Satan og opphisse de syndelskende skarene til å håne og forfølge dem som forkynner det.» The Great Controversy, 606.

De stammende leppene fra slummen i Nasaret ankom «debatten» i Jesaja tjuesju.

Med måtehold, når den skyter frem, går du i rette med den; han holder sin sterke vind tilbake på østavindens dag. Jesaja 27:8.

«Østenvinden» fra islam, fremstilt som «det tredje ve», og også som «folkeslagenes vrede», ble sluppet løs og umiddelbart holdt tilbake den 11. september.

«På den tid, mens frelsesverket går mot sin avslutning, vil trengsel komme over jorden, og folkeslagene vil være vrede, men holdes i tømme slik at de ikke hindrer den tredje engels verk. På den tid vil 'senregnet', eller vederkvegelsen fra Herrens åsyn, komme for å gi kraft til den tredje engels høye røst og berede de hellige til å bestå i den tiden da de sju siste plagene skal utgytes.» Early Writings, 85.

Moses, Ellen White, A. T. Jones og E. J. Waggoner inntok deretter sin stilling ved 9/11 som vekterne i Habakkuk kapittel to, som spurte hva de ville si under Jesajas «trette», som begynner når østavinden kommer. Jesaja sier at «tretten» er det som renser syndene bort fra Guds folk.

Med måtehold, når du lar det skyte frem, går du i rette med det; han holder sin sterke vind tilbake på østavindens dag. Derfor skal Jakobs misgjerning bli sonet; og dette er all frukten av at hans synd blir tatt bort: når han gjør alle alterets steiner lik kalksteiner som knuses til småstykker, da skal Asjera-støttene og solstøttene ikke bli stående. Jesaja 27:8, 9.

«Debatten» om at den sene regn måles ved 11. september, da islam ble sluppet løs og deretter holdt tilbake, er hvordan Jakobs misgjerninger blir tatt bort, og slik blir Jakob forvandlet til Israel. Den bibelske overgangen fra Jakob, en mann som representerer pakten, til Israel identifiserer året 1856, da den filadelfiske millerittbevegelsen ble den laodikeiske millerittbevegelsen, som syv år senere skulle bli den laodikeiske Syvendedags Adventistkirke. Denne overgangen i millerittisk historie

identifiserer et veimerke i historien til de hundre og førtifire tusen, når de hundre og førtifire tusens laodikeiske bevegelse forvandles til de hundre og førtifire tusens filadelfiske bevegelse. Dette overgangspunktet er når Jakob, som betyr bedrageren, forvandles til Israel, som betyr overvinnaren.

«Debatten» renser Jakobs misgjerninger bort, og han blir Israel, overvinnaren. Dei som blir framstilte som Israel, sigar ved Ordets blod og ved vitnemålet sitt ord.

Og de seiret over ham ved Lammets blod og ved sitt vitnesbyrds ord; og de elsket ikke sitt liv like til døden. Åpenbaringen 12:11.

«Ordet om deres vitnesbyrd» er det budskapet Habakkuks vekter ba om å få forstå. Det representerer deres helliggjørelse og Lammets blod, deres rettferdiggjørelse.

Jeg vil stå på min vaktpost og stille meg på tårnet; jeg vil speide for å se hva han vil si til meg, og hva jeg skal svare når jeg blir irettesatt. Habakkuk 2:1.

Ordet «irettesatt» betyr «gikk i rette med» og representerer Jesajas «trette» som fjerner Jakobs synder. Vekteren i Habakkuk ønsker å vite hva hans vitnesbyrd skal være, og han blir underrettet om at Habakkuks tavler er budskapet som ville gjøre det mulig for dem som ønsket å lese, å løpe gjennom Skriftene og finne budskapet om rettferdiggjørelse ved tro. Habakkuk to identifiserer tydelig vekteren ved slutten av de første fire versene som værende i den klasse som blir rettferdiggjort ved tro.

Se, hans sjel er oppblåst; den er ikke rettskaffen i ham. Men den rettferdige skal leve ved sin tro. Habakkuk 2:4.

Budskapet på disse to tavlene er Jeremias gamle stier. Men da Jeremias vekter lød i basunen, nektet opprørernes klasse, de hvis sjeler er oppblåst, å høre. De var den samme klassen i det foregående verset, som nektet å vandre på de gamle stiene for å finne hvile og forfriskning.

Så sier Herren: Stå på veiene og se etter, og spør etter de gamle stier, hvor den gode vei er, og vandre på den, så skal dere finne hvile for deres sjeler. Men de sa: Vi vil ikke vandre på den. Jeg satte også vektere over dere og sa: Lytt til lyden av basunen! Men de sa: Vi vil ikke lytte. Jeremia 6:16, 17.

Vekterne som er satt over Guds folk ved 9/11, var Moses, Ellen White, Jones og Waggoner, representert ved Moses' stammende lepper, som ble representert ved hans frykt for å tale på det egyptiske språk, et språk han ikke hadde brukt på førti år. I forhold til alle hebreerne og den blandede skare som gikk gjennom Rødehavet med Moses, var Moses mannen med den fremmede aksent. Hans aksent var den nasareiske aksent. Også Peters aksent ble lagt merke til.

Men kort etter kom de som sto der, bort til ham og sa til Peter: Sannelig, du er også en av dem; for ditt talemål røper deg. Matteus 26:73.

I beretningen om Peters historie løy han tre ganger, og i striden ble han gjenkjent på sin aksent, eller sin stammende tunge. Én gruppe i striden spurte Gud: «Hva skal jeg si i striden?» De «ser» de gamle stiene, og de «lytter» til lyden av basunen. De ser og hører, og når de til sist «strider», seirer

de. Budskapet om å seire i de siste dager er framstilt som det laodikeiske budskap. I motsetning til den laodikeiske menighet har den filadelfiske menighet ingen fordømmelse.

Den som seirer, ham vil jeg gjøre til en støtte i min Guds tempel, og han skal aldri mer gå ut; og jeg vil skrive på ham min Guds navn og navnet på min Guds stad, det nye Jerusalem, som kommer ned fra himmelen fra min Gud; og jeg vil skrive på ham mitt nye navn. Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene. Åpenbaringen 3:12, 13.

Til tross for at det ikke finnes noen fordømmelse, er løftet til Filadelfia bare for dem «som seirer». Den filadelfiske menighet står i kontrast til den laodikeiske menighet, og den kjennetegnes ved en klasse som trenger å seire, og en klasse som har seiret. Den filadelfiske menighet står i kontrast til den laodikeiske menighet, og den laodikeiske menighet er de uforstandige jomfruer i Matteus 25.

«Den tilstand i menigheten som representeres ved de uforstandige jomfruene, omtales også som den laodikeiske tilstand.» Review and Herald, 19. august 1890.

Ved 11. september, da engelen steg ned ved Tvillingtårnenes sammenbrudd, begynte Jones og Waggoner fremstillingen av det laodikeiske budskap, og debatten om silregnet tok til. Jeremias trompetbudskap er den sjuende trompet, som er det tredje ve, som er islam slik det er identifisert i de gamle stier representert ved sannhetene, ALLE sannhetene, fremstilt på Habakkuks tavler fra 1843 og 1850. Det laodikeiske budskap er det eneste håp om frelse, og ordet frelse betyr helbredelse. Enten Kristus fremstiller seg selv som den som banker på døren til en laodikeers hjerte, eller lover laodikeeren at dersom de vil slutte fred med Ham, vil Han slutte fred med dem, er det bare helbredelsens budskap som tilbys en laodikeisk syvendedagsadventist.

Det fjerde messianske veimerket er det laodikeiske budskapet om 11. september.

For at det skulle oppfylles som var talt ved profeten Esaias, som sier: Han tok våre skrupeligheter på seg og bar våre sykdommer. Matteus 8,17.

Forutsigelse

Sannelig, våre sykdommer har han tatt på seg, og våre smerter har han båret; men vi aktet ham for plaget, slått av Gud og gjort elendig. Jesaja 53:4.

Og skriv til engelen for menigheten i Laodikea: Dette sier Amen, det trofaste og sanne vitne, opphavet til Guds skaperverk: Jeg vet om dine gjerninger, at du verken er kald eller varm. Gid du var kald eller varm! Derfor, fordi du er lunken og verken kald eller varm, vil jeg spy deg ut av min munn.

Fordi du sier: Jeg er rik og har overflod og trenger ingenting, og vet ikke at du er ussel og elendig og fattig og blind og naken:

Jeg råder deg til å kjøpe av meg gull lutret i ild, for at du kan bli rik, og hvite klær, for at du kan være kledd, og for at skammen ved din nakenhet ikke skal bli åpenbar; og salv dine øyne med øyesalve, for at du kan se.

Alle dem jeg elsker, refser og tukter jeg; vær derfor nidkjær og omvend deg. Se, jeg står for døren og banker; om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham og holde måltid med ham, og han med meg. Den som seirer, vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom også jeg seiret og satte meg med min Far på hans trone. Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene. Åpenbaringen 3:14–22.

Rådet om å kjøpe gull og hvite klær og å salve øynene er det uttrykkelige middelet mot en tilstand som ender i evig død, ikke bare død. Hvilke problemer enn gullet, klærne og salvingen måtte avhjelpe, står disse problemene lett i samsvar med at Kristus tok våre skrøpeligheter på seg. Johannes var fengslet på Patmos for Guds ords og Jesu vitnesbyrds skyld, som er profetiens ånd. Profetiens ånd er middelet for Laodikea, og de helbredende egenskapene ved profetiens ånd ble forbilledlig fremstilt ved at Kristus tok våre skrøpeligheter på seg og bar våre sorger.

Den eneste måten for Kristus å ta våre skrøpeligheter på, er at vi åpner vårt hjertes dør og tillater foreningen av Hans guddom med vår menneskelighet. Han tar våre skrøpeligheter når Han trer inn i våre liv ved Den Hellige Ånds nærvær. Vi åpner døren ved å tilegne oss legemidlet. Legemidlet som åpner hjertet, er gull, hvite klær og øyensalve. Øyensalven er opplysningen fra Guds Ord, som bare kan virkeliggjøres ved Den Hellige Ånd. Bibelen er en lykt for vår fot, og lyset som opplyser stien, er Midnattsropets lys.

Ditt ord er en lykt for min fot og et lys på min sti. Salmene 119:105.

Når en laodikeer får råd om å salve sine øyne, skal han gjøre det med Guds Ord, som er en lampe; men slik det fremstilles i lignelsen om de ti jomfruer, er en lampe ubrukelig uten olje. Laodikeerne har sine bibler, skjønt som regel ikke King James Version, men de har ikke Den Hellige Ånds olje. Salvelsen av de laodikeiske øyne fullbyrdes ved et budskap som inneholder Den Hellige Ånds nærvær.

Gullet som en laodikeer blir rådet til å kjøpe, er ikke simpelthen tro, men tro som virker ved kjærlighet og renser sjelen. Som med øyensalven har også gullet en forfalsket laodikeisk bekjennelse. En laodikeer bekjenner, slik hele kristenheten gjør, at de har «tro». Denne typen tro er bare menneskelig overbevisning og en forfalskning av den tro som fremstilles som gull, for den tro renser sjelen. Det er en tro som helliggjør, og de som eier en ekte helliggjort tro, er hellige, for helliggjort betyr å være gjort hellig. Laodikeerne har ikke den tro, for hvis de hadde den, ville Kristus ikke stå utenfor og søke inngang.

«Det finnes ingen mellomvei til det gjenopprettede Paradis. Det budskap som er gitt mennesket for disse siste dager, skal ikke sammenblandes med menneskelige påfunn. Vi skal ikke støtte oss til verdslige juristers kløkt. Vi må være ydmyke bønnens menn, og ikke handle som dem som er blindet av Satans redskaper. »

«Mange har en tro, men ikke en tro som virker ved kjærlighet og renser sjelen. Frelsende tro er ikke ganske enkelt bare en ren tro på sannheten. «Også de onde ånder tror, og skjelver.» Guds Ånds inspirasjon gir menneskene en tro som er en drivende kraft, som former karakteren og fører menneskene høyere enn bare formelle handlinger. Ordene, handlingene og ånden skal bære vitnesbyrd om at vi er Kristi etterfølgere.»

«Det største lys og den største velsignelse som Gud har skjenket, er ingen sikkerhet mot overtredelse og frafall i disse siste dager. De som Gud har opphøyet til høye tillitsstillinger, kan vende seg fra himmelens lys til menneskelig visdom. Da vil deres lys bli til mørke, deres evner, betrodd dem av Gud, til en snare, deres karakter til en anstøt for Gud. Gud lar seg ikke spotte. Et avvik fra ham har vært og vil alltid bli etterfulgt av sine sikre følger. Når handlinger som mishager Gud blir begått, og man ikke med bestemt sinn omvender seg fra dem og avstår fra dem, men i stedet søker å rettferdiggjøre dem, vil dette føre ugjerningsmannen skritt for skritt inn i bedrag, inntil mange synder blir begått ustraffet. Alle som vil eie en karakter som vil gjøre dem til medarbeidere med Gud og motta Guds anerkjennelse, må skille seg fra Guds fiender og holde fast ved den sannhet som Kristus gav til Johannes for at han skulle gi den til verden.» Manuscript Releases, bind 18, 30–36.

Den «hvite kledning» er Kristi rettferdighet.

La oss være glade og fryde oss og gi ham ære; for Lammets bryllup er kommet, og hans hustru har gjort seg rede. Og det ble gitt henne å kle seg i fint lin, rent og hvitt; for det fine linet er de helliges rettferdighet. Og han sier til meg: Skriv: Salige er de som er kalt til Lammets bryllupsmåltid. Og han sier til meg: Dette er Guds sanne ord. Åpenbaringen 19:7–9.

Hustruen gjorde seg rede ved å anvende det trefoldige botemiddelet som ble tilbudt Laodikea, og ved å gjøre dette forvandlet hun seg til en filadelfisk brud. Versene taler direkte til adventismen, som er fremstilt i lignelsen om de ti jomfruene. Jomfruene er dem som venter på å gå til bryllupet de er blitt kalt til. Bruden gjorde seg rede, for det ble innvilget i Sakarja kapittel tre, med Josva og engelen. Der ble hennes skitne laodikeiske klesdrakt tatt bort og erstattet med den hvite lin-brudedrakten. Botemiddelet bærer et annet vitne i navnet Ellen Gould White. Ellen betyr et klart og skinnende lys, og representerer øyensalven. Gould er det gammelengelske ordet for gull, og betyr gull. White representerer rettferdighet, og navnet ble ikke gitt henne før i 1846, da hun giftet seg med James. Hennes navn ble da forandret til White. Både navneforandringen og ekteskapet er symboler på et paktsforhold. Før ekteskapet var hennes navn Harmon, som betyr en fredens soldat, slik hun da var. Ellen White er det laodikeiske budskapet, og å forkaste henne er å forkaste frelsen!

Vi vil fortsette å gjennomgå de tolv messianske profetiene i Matteusevangeliet i den neste artikkelen.

«Åpenbaringen 3:14–18 sitert.»

«Å, for en beskrivelse! Hvor mange er det ikke som befinner seg i denne fryktelige tilstand. Jeg ber inntrengende enhver forkynner om med flid å studere det tredje kapittel i Åpenbaringen, for i det fremstilles tingenes tilstand slik den er i de siste dager. Studer nøye hvert vers i dette kapittel, for gjennom disse ord taler Jesus til dere.»

«Om noensinne et folk ble representert ved budskapet til Laodikea, er det det folk som har hatt stort lys, den åpenbaring av Skriftene som syvendedagsadventistene har mottatt.» Manuscript Releases, bind 18, s. 193.

«Guds sanne, bud-bevarende folk viser verden en karakter av ubesmittet integritet og vitner ved sin egen handlemåte om at Herrens lov er fullkommen og omvender sjelen. Slik opphøyet og æret Herren Jesus, Guds Sønn, ved sin lydighet mot Guds lov, denne lov. Gud vil visselig fordømme ethvert medlem av enhver menighet som bekjenner seg å være syvendedagsadventist, og som ikke tjener Ham, men ved stolthet, egenkjærlighet og verdslighet viser at sannheten av himmelsk opprinnelse ikke har virket en reformasjon i hans karakter.»

«Vennligst les nøye Åpenbaringen 3:15–18. Jesu Kristi røst høres. ‘Alle dem som jeg elsker, dem refser og tukter jeg; vær derfor nidkjær [ikke halvhjertet], og omvend deg. Se, jeg [din Frelser] står for døren og banker; om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham og holde nattverd med ham, og han med meg. Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom også jeg seiret og satte meg med min Far på hans trone’ [Åpenbaringen 3:19–21].»

«Vil menighetene gi akt på det laodikeiske budskap? Vil de omvende seg, eller vil de, til tross for at det mest høytidelige sannhetsbudskap – den tredje engels budskap – blir forkynt for verden, fortsette i synd? Dette er det siste nådebudskap, den siste advarsel til en fallen verden. Dersom Guds menighet blir lunken, står den ikke mer i Guds gunst enn de menigheter som fremstilles som å ha falt og blitt et tilholdssted for djevlere og et fengsel for enhver uren ånd og et bur for enhver uren og avskyelig fugl. De som har hatt anledning til å høre og ta imot sannheten, og som har sluttet seg til Syvendedags Adventistkirken, idet de kaller seg Guds budholdende folk, og likevel ikke eier mer livskraft og helligelse for Gud enn de navnkristne menigheter, skal visselig få del i Guds plager, likeså sikkert som de menigheter som setter seg opp mot Guds lov. Bare de som er helliget ved sannheten, skal utgjøre den kongelige familie i de himmelske boliger som Kristus er gått bort for å berede for dem som elsker Ham og holder Hans bud.»

«Den som sier: Jeg kjenner ham, og ikke holder hans bud, er en løgner, og sannheten er ikke i ham» [1 Joh 2:4]. Dette innbefatter alle som gjør krav på å ha kunnskap om Gud og å holde hans bud, men som ikke gir dette til kjenne ved gode gjerninger. De skal få igjen etter sine gjerninger. «Hver den som blir i ham, synder ikke; hver den som synder, har ikke sett ham og heller ikke kjent ham» [1 Joh 3:6]. Dette er rettet til alle menighetslemmer, innbefattet medlemmene av Syvendedags Adventistsamfunnets menigheter. «Mine barn, la ingen forføre dere! Den som gjør rettferdighet, er rettferdig, likesom han er rettferdig. Den som gjør synd, er av djevelen; for djevelen har syndet fra begynnelsen. Til dette ble Guds Sønn åpenbart, for at han skulle gjøre ende på djevelens gjerninger. Hver den som er født av Gud, gjør ikke synd, for hans sæd blir i ham; og han kan ikke synde, fordi han er født av Gud. På dette blir Guds barn og djevelens barn åpenbart: hver den som ikke gjør rettferdighet, er ikke av Gud, heller ikke den som ikke elsker sin bror» [1 Joh 3:7–10].

«Alle som gjør krav på å være sabbatsholdende adventister, og likevel fortsetter i synd, er løgnere i Guds øyne. Deres syndige ferd motarbeider Guds verk. De leder andre inn i synd. Ordet kommer fra Gud til hvert medlem av våre menigheter: ‘Og gjør rette stier for deres føtter, for at ikke det som er halt, skal komme ut av veien, men heller bli lagt. Jag etter fred

med alle, og etter helliggjørelse, for uten den skal intet menneske se Herren; og se nøye til at ingen går glipp av Guds nåde; at ingen bitter rot skyter opp og volder skade, så mange blir besmittet ved den; at det ikke er noen som driver hor eller er vanhellig som Esau, han som for én eneste matrett solgte sin førstefødselsrett. For dere vet at da han siden ønsket å arve velsignelsen, ble han forkastet; for han fant ikke rom for omvendelse, enda han søkte den med tårer' [Hebreerne 12:13–17].»

«Dette gjelder mange som gjør krav på å tro sannheten. I stedet for å oppgi sine lystbetonte skikker fortsetter de fremad i en gal utdannelseslinje under Satans bedragerske sofisteri. Synd blir ikke erkjent som syndig. Selve samvittigheten er besmittet, hjertene er fordervet, ja, endog tankene er stadig fordervede. Satan bruker dem som lokkemidler for å lokke sjeler til urene handlinger som besmitter hele vesenet. 'Den som forkastet Mose lov [som var Guds lov], døde uten barmhjertighet etter to eller tre vitners ord. Hvor meget strengere straff mener dere da ikke den skal aktes verd å få, som har trådt Guds Sønn under fot, og aktet paktsblodet, det som han ble helliget ved, for vanhellig, og har hånet nådens Ånd? For vi kjenner Ham som har sagt: Hevnen hører Meg til, Jeg vil gjengjelde, sier Herren. Og igjen: Herren skal dømme sitt folk. Det er forferdelig å falle i den levende Guds hender' [Hebrews 10:28–31].» Manuscript Releases, bind 19, 175–177.